

200704649/1.

Datum uitspraak: 25 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

, mede namens haar minderjarige

kinderen,
appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/43889, 06/43894, 06/43891 en 06/43895 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 21 juni 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 14 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 21 juni 2007, verzonden op 22 juni 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, voor zover thans van belang, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

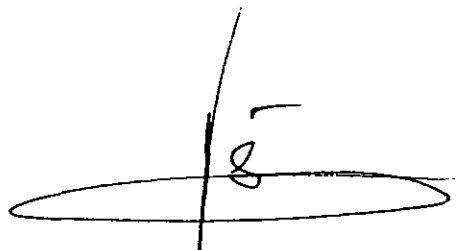
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 juli 2007

314/307

Verzonden: 25 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nrs: 1) AWB 06 / 43889 BEPTDN + AWB 06 / 43891 BEPTDN
2) AWB 06 / 43894 BEPTDN + AWB 06 / 43895 BEPTDN

UITSpraak van de voorzieningenrechter in vreemdelingenzaken met toepassing van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht, tevens uitspraak op het verzoek om toepassing van artikel 8:81 van deze wet in de gedingen tussen:

1) , eiseres, mede namens haar minderjarige kinderen , en

2) eiser, gezamenlijk aan te duiden als eisers,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluiten: 14 augustus 2006.

Kenmerk: 0210.13.8003.

V-nummers:

Behandeling ter zitting: 16 mei 2007.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij brief gedateerd 2 januari 2006 hebben eisers aandacht hebben gevraagd voor de schrijnende situatie waarin zij zich (stellen te) bevinden en verweerder verzocht - zakelijk weergegeven - gebruik te maken van zijn discretionaire bevoegdheid om eisers alsnog in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning.

Verweerder heeft deze brief aangemerkt als (herhaalde) aanvragen van eisers om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), op welke aanvragen bij de in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluiten afwijzend is beslist.

Tegen deze besluiten is namens eisers op 8 september 2006 beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank door mr. drs. A. van der Toorn, advocaat te Roermond. Bij brief van gelijke datum is voorts de voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht ter zake van beide besluiten een voorlopige voorziening, als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb, te treffen. Aanvulling van de gronden waarop de beroepen en de verzoeken berusten heeft plaatsgevonden bij brief van 7 oktober 2006.

Verweerder heeft de op de zaken betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot afwijzing van de verzoeken tot het treffen van een voorlopige voorziening en tot ongegrondverklaring van de beroepen met toepassing van artikel 8:86 van de Awb.

De verzoeken zijn gevoegd behandeld ter zitting van 16 mei 2007, alwaar partijen - met kennisgeving - niet zijn verschenen.

II. OVERWEGINGEN

In artikel 8:81, eerste lid, van de Awb is - voor zover in dezen van belang - bepaald dat, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak op verzoek een voorlopige voorziening kan treffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

De verzoeken als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb zijn gedaan terwijl beroep is ingesteld bij de rechtbank. Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, van de Awb kan de voorzieningenrechter alsdan onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaken, indien hij na de behandeling van de verzoeken ter zitting van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaken. Op deze bevoegdheid van de voorzieningenrechter is gewezen in de kennisgeving aan partijen van de behandeling van de verzoeken ter zitting.

Na de kennisneming van de stukken en na de behandeling van de verzoeken ter zitting is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek aan de behandeling van de zaken niet kan bijdragen. Ook overigens is niet gebleken van feiten of omstandigheden die zich tegen toepassing van het bepaalde in artikel 8:86, eerste lid, van de Awb verzetten. De voorzieningenrechter doet dan ook onmiddellijk uitspraak in de hoofdzaken en overweegt daartoe als volgt.

Eiser en eiseres hebben op 13 oktober 2002 (elk) een aanvraag ingediend om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Deze aanvragen zijn bij (afzonderlijke) besluiten van 12 maart 2003 niet ingewilligd. De hiertegen namens eisers ingediende beroepen zijn bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Roermond, van 12 april 2004 (nrs. AWB 03/16792 en AWB 03/16794) ongegrond verklaard.

Op 3 augustus 2005 hebben eiser en eiseres (laatstgenoemde tevens namens dochter van eisers), andermaal (elk) een aanvraag ingediend om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij (afzonderlijke) besluiten van 9 augustus 2005 heeft verweerder deze aanvragen afgewezen, alsook (ambtshalve) besloten eisers niet in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 junclo artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000. De tegen deze besluiten ingestelde beroepen zijn bij uitspraken van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, van 7 september 2005 (nrs. AWB 05/36014 en AWB 05/36836) ongegrond verklaard. In hoger beroep heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) bij uitspraken van 10 oktober 2005 (nrs. 200507888/1 en 200507892/1) de uitspraken van de rechtbank bevestigd. De besluiten van 9 augustus 2005 zijn hierdoor onherroepelijk en in rechte onaantastbaar geworden.

Op 2 januari 2006 hebben eisers onderhavige aanvragen ingediend welke door verweerder bij de thans bestreden besluiten met toepassing van artikel 4:6 van de Awb zijn afgewezen.

Eisers hebben zich met deze besluiten niet kunnen verenigen en hebben hiertegen beroep doen instellen bij de rechtbank. Eisers stellen in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. In dat kader is namens hen - zakelijk weergegeven - het volgende aangevoerd. Ten onrechte wordt in de bestreden besluiten gesteld dat namens eisers naar aanleiding van de voornemens geen (tijdige) zienswijzen zouden zijn ingediend. Verweerder heeft bij het slaan van de onderhavige beschikkingen de door hem zelf gehanteerde termijn niet in acht genomen en nog binnen de termijn waarin zienswijzen konden worden ingediend, de besluiten geslagen. Eisers zijn van mening dat verweerder hierdoor onzorgvuldig jegens hen heeft gehandeld, weshalve de bestreden besluiten voor vernietiging in aanmerking komen. Voorts heeft verweerder in de voornemens gesteld dat de Unit Facilitering Terugkeer (hierna: UFT) op 12 juli 2005 ten behoeve van eisers een laissez-passer (hierna: LP) heeft aangevraagd. Verweerder heeft zich echter niet uitgelaten over het resultaat van die

aanvragen. Eisers gaan ervan uit dat door de Armeense autoriteiten geen LP is dan wel zal worden verstrekt. Zij beschouwen het niet verlenen van een LP als een nieuw feit of een nieuwe omstandigheid, welke verweerder bij de heroverweging had dienen te betrekken.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

Voorop wordt gesteld dat tussen partijen (kennelijk) in confesso is dat verweerder het in de brief van 2 januari 2006 vervatte verzoek terecht heeft opgevat als herhaalde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Awb is de aanvrager van een beschikking gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.

Artikel 4:6 van de Awb geeft voor de bestuurlijke besluitvorming invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem). De bepaling verleent het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit, doch laat het vrij om inhoudelijk op een dergelijke aanvraag te beslissen.

Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling geldt voormeld algemeen beginsel ook voor de rechtspraak: buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. Artikel 8:1 van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 69 van de Vw 2000, verzet zich er tegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit.

Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur, niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode open staat. Voor de rechter geldt het beperkte toetsingskader derhalve ook indien het bestuursorgaan artikel 4:6, tweede lid, van de Awb niet heeft toegepast. De regels inzake de toegang tot de rechter staan niet ter vrije beschikking van partijen, maar zijn van openbare orde.

De voorzieningenrechter ziet zich in casu derhalve genoodzaakt direct te treden in de vraag of aan de onderhavige (herhaalde) asielaanvragen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van de eerdere besluiten of die niet vóór het nemen van die besluiten konden en derhalve, gelet op artikel 4:2, tweede lid, van de Awb, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere besluiten konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan de eerdere besluiten en de overwegingen waarop dat rust.

De voorzieningenrechter stelt voorts vast dat tussen partijen niet in geschil is dat de bestreden beschikkingen 'te vroeg' zijn geslagen. De voorzieningenrechter is evenwel van oordeel dat in het onderhavige geval aan deze omstandigheid niet het gewicht kan worden toegekend dat eisers hieraan toegekend wensen te zien. Immers, zoals hiervoor reeds overwogen is de voorzieningenrechter genoodzaakt direct te treden in de vraag of aan de onderhavige (herhaalde) asielaanvragen gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten

Reg.nrs: AWB 06/43889, AWB 06/43891, AWB 06/43894 en AWB 06/43895

pagina 4 van 5

grondslag zijn gelegd, in welk kader hij een zelfstandige beoordeling dient te maken over hetgeen in dit verband in de zienswijze (waarnaar in de beroepsgronden is verwezen) naar voren is gebracht.

Ook overigens kan hetgeen eisers in hun zienswijze naar voren hebben gebracht niet tot een ander oordeel kan leiden. De enige grief die eisers immers hierin hebben aangevoerd, betreft de stelling dat eisers niet terug kunnen naar hun land van herkomst, omdat zij vanwege hun etnische afkomst vrezen voor hun leven. Deze grief is reeds in het voornemen door verweerder beoordeeld en de voorzieningenrechter is - onder verwijzing naar de hiervoor aangehaalde uitspraken van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Roermond, van 12 april 2005 en van nevenzittingsplaats Arnhem van 7 september 2005, in welke uitspraken de asielmotieven van eisers ongeloofwaardig zijn bevonden waardoor een beroep op artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten en fundamentele vrijheden van de mens faalde - van oordeel dat dit niet tot een ander oordeel kan leiden, nu eisers ter zake geen nieuwe feiten of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb hebben aangevoerd.

De voorzieningenrechter overweegt voorts ten aanzien van de stelling van eisers dat de uitkomst van de LP aanvragen bij de Armeense autoriteiten, die door de UFT zijn gedaan op 12 juli 2005, gezien dient te worden als een nieuw feit of omstandigheid in de zin van artikel 4:6 van de Awb, het volgende.

Het (nog) niet verlenen van de gevraagde LP's door de Armeense autoriteiten betekent geenszins - en is ook geen aanwijzing - dat eisers in onveiligheid zouden moeten terugkeren naar Armenië. De voorzieningenrechter is met verweerder van oordeel dat eisers dit (gestelde dan wel gesuggereerde) causale verband op geen enkele wijze hebben aangetoond dan wel nader onderbouwd, weshalve ook deze grief faalt.

Ten overvloede merkt de voorzieningenrechter op dat er in casu geen ruimte is voor een (ambtshalve) toetsing door verweerder aan het beleid zoals neergelegd in hoofdstuk C2/8 van de Vreemdelingencirculaire 2000, nu eisers in de brief van 2 januari 2006 niet gesteld hebben dat zij niet terug zouden kunnen keren vanwege technische beletselen die hen niet te verwijten zijn, doch enkel dat zij niet willen terugkeren omdat zij Armenië onveilig achten. Voorgaande laat overigens onverlet dat eisers een daartoe strekkende aanvraag kunnen indienen.

De voorzieningenrechter is aldus van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eisers aan de aanvragen geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag hebben gelegd.

Dit laat onverlet dat de voorzieningenrechter moet beoordelen of er bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden zijn, die er toe nopen in het nationale recht neergelegde procedureregels, zoals in dit geval artikel 4:6 van de Awb, niet tegen te werpen. De vraag is van openbare orde en vergt een zelfstandige beoordeling door de rechter. Positieve beantwoording van die vraag zou er toe leiden dat de rechter een besluit op een herhaalde aanvraag, waar nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ontbreken, toetst alsof het een eerste afwijzing betreft. De voorzieningenrechter verwijst in dit kader naar de uitspraak van de Afdeling van 11 augustus 2004 (JV 2004/379).

Van vorenbedoelde feiten of omstandigheden is de voorzieningenrechter in het onderhavige geval evenwel niet gebleken.

Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder op goede gronden de gevraagde vergunningen heeft geweigerd. De hiertegen gerichte beroepen dienen ongegrond te worden verklaard.

Gelet op de uitspraak in de hoofdzaken bestaat er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening, zodat de daartoe strekkende verzoeken zullen worden afgewezen.

Reg.nrs: AWB 06/43889, AWB 06/43891, AWB 06/43894 en AWB 06/43895

pagina 5 van 5

Mitsdien wordt, mede gelet op de artikelen 8:70, 8:84 en 8:86 van de Awb, beslist als volgt.

III. BESLISSING

De voorzieningenrechter:

- verklaart de beroepen ongegrond;
- wijst de verzoeken om een voorlopige voorziening af.

Aldus gedaan door mr. R.M.M. Kleijkers in tegenwoordigheid van mr. C.J.M. Kramer als griffier en in het openbaar uitgesproken op 21 juni 2007.

w.g. C. Kramer

w.g. R. Kleijkers

Voor eensluidend afschrift
de wnd griffier

Verzonden op: 22 JUN 2007

Tegen de uitspraak in de hoofdzaken staat het rechtsmiddel hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Tegen de uitspraak op de verzoeken om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

F INGEKOMEN 2.5 JUNI 2007

Rechtbank 's-Gravenhage

Zitting houdende te Maastricht
Vreemdelingenkamer

Postadres: Postbus 1988, 6201 BZ Maastricht

Bezoekadres

St. Annadal 1

6214 PA Maastricht

Telefoon 043 - 3465165

Fax 043 - 3465174

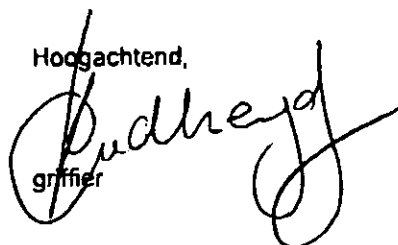
AANTEKENENDe heer mr.drs. A. van der Toorn
Postbus 71
6040 AB RoermondOnderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerkUw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp
Justitieumiddel
CRV nummervv zittingsfase VK
mevr K. van Oudheusden
043 - 3465210
043 - 3465174
22 juni 2007
procedurenummers 06/43891, 06/43889, 06/43895 en
06/43894 BEPTDN KL Z9 KRC
casusnummer
20065.000779.0002
de procedures van
0210.13.8003Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een afschrift van de uitspraak in bovenvermelde procedures.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

griffier

EW001

van der Toorn
advocaten

mr. drs. A. van der Toorn *
mevr. mr. J.H.M. Handring
mevr. mr. S.H.M. Skrotzki

advocaten en procureurs

Bezoekadres:
Willem II singel 72
Roermond

Correspondentieadres:
Postbus 71 6040 AB Roermond

Tel. 0031(0)475 - 38 41 11
Fax 0031(0)475 - 38 41 15

E-mail: contact@vandertoornadvocaten.nl
Internet: www.vandertoornadvocaten.nl

Derdenrekening SNS Bank 87.84.70.301

De voorzitter van de Afdeling rechtspraak
Van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3967-C	5 JUL 2007
ZAAKNR. 200704649-1	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Tevens per telefax: 070-3651380

ROERMOND, 5 juli 2007

Inzake:

/IND (2e HASA)

Ons kenmerk: 2006.000779.0002

Uw kenmerk: 06/43889 en 06/43894

Geachte heer, mevrouw,

Wij zenden u het bijgaande zonder begeleidend schrijven toe. Het aangekruiste item is van toepassing.

- X Ter kennisname het appèlschrift d.d. 5 juli 2007.
- O Ik verzoek u een afspraak met mij te willen maken
- O Gaarne telefonisch contact opnemen
- O Gaarne per omgaande schriftelijk commentaar
- O Volgens afspraak d.d.
- O Naar aanleiding van uw brief c.q. telefoongesprek d.d.
- O Met verzoek voor betaling zorg te dragen
- O Met verzoek dit na kennisneming te retourneren
- O Met verzoek om commentaar
- X Ter verdere afhandeling

Vertrouwend u hiertoe voldoende te hebben ingelicht, inmiddels verblijft,

Met vriendelijke groet,

A. van der Toorn

RAADPLEGING ALLEEN OP AFSpraak

Van der Toorn advocaten is een handelsnaam van Van der Toorn advocatenpraktijk B.V., Postbus 71, 6040 AB Roermond, K.v.K. Roermond 1304177, BTW nr. NL 8128.24-445.B-01.
* Lid van de VAVJ en van de Nederlandse Vereniging van Strafrechtsadvocaten.

De aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag waarop de afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering aanspraak geeft, vermeerderd met het eigen risico onder de verzekering.
Bij inzet of bevestiging van de advocaat geldt de beperking niet. Een kopie van de huidige polis met voorwaarden ligt ter inzage bij het secretariaat te Roermond.
Van toepassing zijn de algemene voorwaarden van van der Toorn advocaten. Zie www.vandertoornadvocaten.nl.

GESCHILLENRECHTING
ADVOCATEN

Op onze dienstverlening is de
Klachten- en Geschillenregeling Advocatuur van toepassing.

ROERMOND, 5 juli 2007

Inzake:

/IND (2e HASA)

Ons kenmerk: 2006.000779.0002

Uw kenmerk: 06/43889 en 06/43894

Aan

De voorzitter van de afd. Rechtspraak van de Raad van State

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 's-Gravenhage

per gewone post en telefax 070-3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 5 JUL 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

APPELSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake AWB 03/43889 en 06/43894

Naam:

Geboren:

Verblijvende: beiden zonder vaste woon- of verblijfplaats in Nederland

Land van herkomst: Armenië Armenië

IND nummer: beiden 0201.23.8003

Mede namens hun minderjarige kinderen

Geven eerbiedig te kennen:

De heer en mevrouw hierna te noemen appellant, Armeense nationaliteit en zonder vaste woon- of verblijfplaats in Nederland, te dezer zake woonplaats kiezende aan de Willem II singel 72/72a te 6041 HV Roermond (correspondentieadres postbus 71, 6040 AB Roermond) ten kantore van mr.drs. A. van der Toorn, die verklaart door appellanten bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit beroep en als gemachtigde zal optreden met het recht van vervanging hebben op 2 januari 2006 een herhaalde aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend, welke aanvraag bij beschikking van 14 augustus 2006 door de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie is afgewezen. Op 8 september 2006 is namens appellanten een beroepschrift tegen voornoemd besluit ingediend. Het beroep is ter zitting van 16 mei 2007 behandeld. Bij uitspraak van 22 juni 2007 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht het beroep ongegrond verklaard (productie 1). Appellanten kunnen zich met deze uitspraak niet verenigen en stellen hierbij hoger beroep in.

Dit appelschrift berust op de navolgende grief:

-2-

Grief 1: strijd met het recht en/of de zorgvuldigheid

Deze grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat aan het te vroeg slaan van de beschikking door verweerder niet het gewicht kan worden toegekend dat eisers hieraan toegekend wensen te zien. Appellanten hadden in beroep aangevoerd de beschikkingen, waartegen beroep, "geslagen" waren binnen de termijn waarin de zienswijzen konden worden ingediend. Daarmee had verweerder naar de mening van cliënten onzorgvuldig gehandeld en hadden de besluiten voor vernietiging in aanmerking dienen te komen. Ten onrechte wordt overwogen dat de voorzieningenrechter genoodzaakt is direct te treden in de vraag of aan de herhaalde asielaanvragen gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, in welk kader hij een zelfstandige beoordeling dient te maken over hetgeen in dit verband in de zienswijze, waarnaar in de beroepsgronden is verwezen, naar voren is gebracht. Naar de mening van appellanten zou deze stellingname betekenen dat de voorzieningenrechter geen recht hoeft te slaan op onzorgvuldigheden in een bestreden beschikking. Naar het oordeel van appellanten dient (ook) beoordeeld te worden of een beschikking op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

REDEN WAAROM,

Appellanten U edelachtbare verzoeken de bestreden uitspraak te vernietigen.

Gemachtigde,

